

1 MAART 1929

No. 5

34e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Luiheid doet in diepen slaap vallen”.

SALOMO.

WERK, DE SLEUTEL TOT VOORUITGANG.

Uit een rede van Ouderling Reed Smoot van den Raad
der Twaalf Apostelen, gehouden in den Taber-
nakel te Salt Lake City, 7 October 1928.

Ik ben mijn Hemelschen Vader dankbaar voor het voorrecht om deze merkwaardige conferentie bij te wonen; want voor mij is zij in vele opzichten uiterst merkwaardig. Het gegeven onderricht, de uitgesproken getuigenissen, de belangstelling, betoond door de duizenden die elke zitting hebben bijgewoond, en ongetwijfeld door nog andere duizenden welke door de radio toehooren, moeten allen die belangstelling hebben voor welvaart en groei van God's Laterdaagsche werk, tot dankbaarheid stemmen.

Werk noodig tot vooruitgang der Kerk.

Ik bid dat hetgeen ik nu zeggen moge, aannemelijk zal zijn voor onzen Hemelschen Vader, en dat het in de harten der kerkleden meerdere vastberadenheid moge scheppen om God te dienen, Zijn geboden te bewaren, en te *werken, werken, werken*, om God's groote plan uit te voeren, zooals aan Zijn Profeet Joseph Smith in deze laatste bedeeeling, de bedeeeling van de volheid der tijden, geopenbaard. De luien, de tragen, hebben een gering deel in het volvoeren van God's plannen. Dit is zoo in dezen tijd, en is van den beginne geweest, en zal zoo blijven tot het einde. De groei van de Kerk is niet teweeggebracht door de nietsdoeners, de foutenzoekers, de jammeraars, de geestelijk of lichamelijk onreinen, maar door de nijveren, de getrouwen, de onzelfzuchtigen, de verdedigers

harer beginselen, zij het armen, welgestelden of rijken. Het evangelie van Jezus Christus doet zijn intrede in het dagelijksch leven van elk zijner aanhangers.

Vaak lees ik Salomo's vermaning om de wijsheid te bestudeeren, als middel tegen ledigheid en andere dingen welke God haat. Ik zal u één gezegde van hem voorlezen, dat op luiheid betrekking heeft, en dit is nu even waar als toen Salomo het uitsprak:

„Ga tot de mier, gij luiard! zie hare wegen, en word wijs:

„Dewelke, geen en overste, ambtman noch heerscher hebbende,

„Haar brood bereidt in den zomer, hare spijs vergadert in den oogst.

„Hoe lang zult gij, luiard! nederliggen? Wanneer zult gij van uwen slaap opstaan?

„Een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens, al nederliggende;

„Zoo zal uwe armoede u overkomen als een wandelaar, en uw gebrek als een gewapend man.”

Jarenlang stonden buitenop de „Juvenile Instructor” deze woorden: „Geen uitblinken zonder arbeid.”

Op de noodzakelijkheid en voordeelen van werken is in alle tijden der wereld de nadruk gelegd, en mij komt in gedachten een openbaring door Joseph Smith, den Profeet, op 9 Februari 1831 in tegenwoordigheid van twaalf ouderlingen gegeven, en ik vind in die openbaring, afdeeling 42, vers 42, het volgende: „Gij zult niet lui zijn; want hij die lui is zal het brood niet eten noch de kleederen dragen van den arbeider.”

's Levens Meesterwoord.

In een rede van Dr. William Osler, gehouden tot een groep jonge geneeskundigen, gaf hij deze verklaring omtrent 's Levens Meesterwoord:

„Ofschoon klein, rijst het meesterwoord machtig in beteekenis op. Het is de toegang tot alle grootheid, de groote gelijkmaker in de wereld, de ware steen der wijzen die alle minder metaal der menschheid in goud omzet. Den domme onder u zal het knap maken, den knappe schitterend, den schitterenden student gestadig. Met dit tooverwoord in uw hart zijn *alle* dingen mogelijk, en zonder het is alle studie een ijdel gekwel. De levenswonderen gaau er mee samen; de blinden zien door tasten, de dooven hooren met oogen, de stommen spreken met vingers. Aan de jeugd schenkt het hoop, aan de ouderen vertrouwen, aan de bejaarden rust. Als door een waren balsem voor de wonden wordt in zijn tegenwoordigheid het hart der bedrukten verlicht en getroost. Het is direct verantwoordelijk voor alle stappen voorwaarts in de geneeskunde gedurende de afgelopen vijf en twintig eeuwen. Virchow sloeg er mee op de rots, en de wateren van vooruitgang gutsten eruit; terwijl het in de handen van Pasteur een tooversleutel bleek te zijn om ons een nieuwen hemel in de geneeskunde en een nieuwe

wereld in de heilkunde te openen. Niet alleen is het de hoeksteen van vooruitgang, doch het is ook de maatstaf van welslagen in het dagelijksch leven. Geen mensch vóór u, of hij heeft er zijn positie in dit leven aan te danken. En, het meesterwoord is WERK — een klein woord, zooals ik gezegd heb, maar geladen met belangrijke resultaten indien u het slechts op de tafelen uwer harten kunt schrijven en aan uw voorhoofd binden.”

Dr. Osler's krachtige verklaring is wonderlijk bewaarheid in den arbeid van alle groote pioniers, in alle tijden der wereld waarvan wij een verslag bezitten. Er zijn er zoo duizenden, doch niemand is grooter dan zij wier levens toegewijd werden aan het werk van onzen Hemelschen Vader, die standvastig leefden, arbeidden, en in vele gevallen martelaren werden bij het verdedigen daarvan.

Paulus, de Werker.

Zie eens naar Paulus, de werker. Door zijn ingespannen werken, zijn geestdrift, zijn vlijt, moet hij den menschen van zijn tijd hebben doen zien dat werken of arbeid eerbaar is, dat het de plaats inneemt die het ten volle verdient. Paulus beschouwde het werk niet als een middel om zich een bestaan te scheppen, maar als een gelegenheid om zich een leven te scheppen. Paulus verkoos een arbeidzaam leven boven een van gemak en genot. Zooals alle uitblinkers was hij der menschheid dienstbaar. In zijn latere jaren leerde hij dat arbeid het werkelijke geheim is van welslagen, en verder, dat welslagen het werkelijke geheim is van geluk. Doordat hij kennis van deze feiten bezat, kon Paulus zeggen: „Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij in dien dag geven zal”.

Dit waren de woorden van Paulus, den strijdenden apostel, na het lijden van tegenstand, ontmoediging, gevangenschap en bedreigingen met den dood — toch kon hij der wereld in bescheidenheid, maar met overtuiging, zeggen dat hij zijn taak eerlijk had aangevat en door en door voleindigd.

Hizkia, een man van de daad.

Ik denk aan nog een merkwaardige figuur in den Bijbel, van wien het heet: „En in alle werk, dat hij begon, deed hij met zijn gansche hart, en had voorspoed.” Zijn prestaties waren niet buitengewoon. Hij was een eenvoudig iemand die zijn dagelijksche plichten zonder opzien vervulde; doch wanneer hij voor een vraagstuk kwam te staan dat alleen hij kon oplossen, werd hij door een goddelijke bezieling aangegrepen. Het ware levensdoel werd hem duidelijk gemaakt. Het was een tijd voor daden, moed, vastberaden-

heid. Zijn beslissing zou zijn loopbaan bouwen of tenietdoen. „Voorwaarts” was het woord, en Hizkia gehoorzaamde. Het leven en al wat hij bezat had hij veil. Hij zag nu in dat droomen niets beteekenden totdat zij werkelijkheid werden. Vanaf dat moment had hij geen tijd om verontschuldigen te zoeken, geen tijd om te klagen, geen tijd om de kosten te tellen. Zijn taak was in de roepstem van God, en zij moest en zou volbracht worden.

Niettegenstaande bijna onoverkomelijke moeilijkheden op zijn weg kwamen, wankelde hij nimmer in zijn voornemen om het werk te volbrengen. Onverschillig wat gebeurde, hij had zijn werk te doen. Niets kon hem ervan afleiden — hij had de les geleerd dat „er is geen uitblinken zonder arbeid.” Hij had den tijd niet om anderen hun succes te benijden. Hij had een roeping te vervullen. Hij had zijn plaats gevonden. Hij geloofde vast in hard werken. Het is geen wonder dat hij zich nooit knorrig, ontevreden of onvoldaan gevoelde.

De naturen van Paulus en Hizkia waren net het tegenovergestelde van die van den ontrouwen dienstknecht, die wegging en zijn talent in de aarde verborg. In het laatste geval werden verontschuldigen gezocht in plaats van ronduit probeeren; ongetwijfeld jammerde hij omdat hij niet dapper voorwaarts toog, immer wachtend op iemand die hem helpen zou, „altijd op de klok ziende of wachtend op den klank van de fabrieksfluit”, zich verbeeldend dat zijn pad overladen was met moeilijkheden, en met het koor der mislukkelingen en klagers instemmend: „Ik heb nimmer een kans gehad; probeeren helpt toch niet.”

Teveel menschen zijn ophouders. Zij zien altijd uit naar koopjes, kortingen of korte wegen tot succes, in plaats van om de levensvraagstukken recht onder oogen te zien. Sommigen zijn goede beginners, maar slechte beëindigers. ***

De arbeid van een Profeet.

Ik denk nu aan een meer modernen dienaar van God, een die door onzen Hemelschen Vader gekozen werd om deze evangeliebedeeling te openen. Zie eens wat hij tot stand bracht, door directe aanwijzing en bijstand van onzen Hemelschen Vader en zijn Zoon Jezus Christus, zoowel als van andere verordeneerde personages, die de autoriteit hadden om op hem de machten over te dragen die noodig waren teneinde de Kerk van Jezus Christus opnieuw te organiseeren, met al haar krachten, bevoegdheid en zegeningen, welke de Kerk, waarover de Zaligmaker in zijn sterfelijk leven presideerde, genoot. Ik doel op den Profeet Joseph Smith. Laat mij u enkele dingen opnoemen die de Profeet Joseph Smith tot stand bracht vóór hij negen en dertig jaren oud was.

Hij had den Vader en den Zoon gezien, en had acht gesprekken met den Profeet Moroni gehouden. Hij had het Aäronische priesterschap van Johannes den Dooper ontvangen, en het Melchize-

deksche priesterschap van de apostelen Petrus, Jacobus en Johannes. Hij had het Boek van Mormon door de macht Gods vertaald, en het laten drukken en verspreiden onder de leden der natie. Joseph Smith had onder hemelsche leiding de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen georganiseerd en een aantal openbaringen van God ontvangen. Hij had van Elia de sleutelen ontvangen om de harten der kinderen tot de vaders te keeren, en van Mozes had hij de sleutelen der toevergadering gekregen. Hij had gesproken met Elias, die hem de bedeeeling van het evangelie van Abraham overdroeg, en hij had de plannen gemaakt voor twee tempelen, een te Kirtland en een te Nauvoo. Vóór hij vijf en twintig jaar was, had hij bijna tweehonderd openbaringen van God ontvangen, en het Boek van Abraham, afkomstig van de catacomben van Egypte — en geschreven door Abraham zelf, toen hij in Egypte was — van papyrusrollen vertaald. Hij had openbaringen en visioenen betreffende de geschriften van Mozes ontvangen, zooals vervat in de Paarl van Groote Waarde, welke onder andere een nauwkeurig verslag geeft van den opstand in den hemel en van de schepping.

Vasthoudendheid noodig.

Wat de heiligen vandaag noodig hebben is meer van die speciale soort vasthoudendheid, die het iemand onmogelijk maakt om te rusten wanneer belangrijke dingen slechts half voleindigd zijn, en welke hem aandrijft om het tempo te houden tot de baan is afgelopen. Wij moeten meer dan doorsnee-werkers zijn. Wij moeten wat meer werk doen dan het gemiddelde. „Mijn zoon”, zei Bob Burdette, „je moet werken. Hetzij je een houweel hanteert, een kruiwagen, of een stel boeken, slooten graaft of een krant uitgeeft, een publieke verkoopingsbel luidt of grappige dingen schrijft, je moet werken. Wees niet bang dat je je dood werkt vóór je dertig bent. Er sterven nu en dan menschen, maar dat komt doordat zij 's avonds om negen uur uitscheiden en niet naar huis gaan vóór twee uur in den morgen. Het is juist die tusschentijd, die doodt, mijn jongen.*** Trek je jas uit en maak stof in de wereld. Hoe drukker je bezig bent, des te minder gevaar zul je loopen, des te zoeter zul je slapen, des te prettiger is je vacantie, en des te meer is de gansche wereld over je voldaan.” „Houdt uw jongens aan het werk”, zei Brigham Young, „ook al moet u ze daartoe een gat laten graven en dit weer op doen vullen.” Vergeet niet dat „Een brein dat niet bezig is, is de werkplaats van den duivel.”***

Ik denk aan een verklaring van Alexander Hamilton, een van Amerika's grootste staatslieden: „De menschen noemen mij be-gaafd, maar het eenige talent dat ik heb is een gave om hard te werken, en daardoor is alle succes gekomen dat ik ooit bereikt heb.”

Robert Louis Stevenson zei eenmaal: „Ik weet wat genoeg is, want ik heb goed werk gedaan.” ***

Dit evangelie zal aan elke taal en elk volk gepredikt worden, en God is snel den weg aan het bereiden om dit te volvoeren. Wij leven in de laatste bedeeing — het begin van het einde. Geef ons wijsheid en sterkte, O Vader, dat wij voor haar vooruitgang mogen werken en niet dralen.

Ik weet dat God leeft, dat Jezus is de Christus en de Zoon van den levenden God; dat Joseph Smith van God geroepen werd en op goddelijke aanwijzing de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen organiseerde. Deze Kerk zal nimmer vernietigd worden, noch aan een ander volk worden overgelaten. Vader, wij danken u voor deze conferentie; heilig alles wat gezegd en gedaan is tot den vooruitgang van Uw Kerk en haar zending op aarde. Dit vraag ik in den naam van Jezus Christus. Amen.

ZUSTERSHULPVEREENIGING.

Woord van Wijsheid Les No. 2.

Voor de derde week in Maart.

De vijf factoren van lichamelijke geschiktheid.

Een goede gezondheid hangt af van vele factoren, die voor het gemak in vijf algemeene groepen verdeeld mogen worden. Een gezond persoon moet het volgende hebben: frissche lucht, schoon water om te drinken en in te baden, lichaams oefening en voldoende ontspanning, slaap en goed voedsel. Er zijn andere gezondheidsfactoren, in het bijzonder verdienen de aandacht die, welke op verstandelijke hygiëne betrekking hebben, doch deze zullen wij later beschouwen. Indien een dezer factoren in onvoldoende mate aanwezig is, zal het lichaam eronder lijden en een goede gezondheid niet mogelijk zijn.

1. *Lucht.* De mensch is een wezen, dat frissche lucht noodig heeft. Het was de bedoeling dat hij de zuurstof uit de lucht zou inademen, en zonder de reinigende werking daarvan kan hij niet leven. Elke levensdaad brengt de vernietiging van talloze lichaamcellen teweeg; deze verbruikte cellen worden door den bloedstroom opgenomen en naar de verschillende uitscheidingsorganen gevoerd. Vele onzuiverheden worden naar de longen gebracht, waar het bloed wordt gezuiverd door de lucht, welke bij elke ademhalingsbeweging in de longen wordt gezogen. Daar wordt de zuurstof uit de lucht gebruikt om de onzuiverheden uit het bloed te verwijderen, en een schadelijk gas — kool-dioxyde — wordt gevormd en in de lucht uitgedamd. Door wetenschappelijke proeven is men tot de schatting gekomen dat elk persoon per levensuur 3000 kubieke voet lucht te zijner beschikking moet heb-

ben om voldoende zuurstof te krijgen. Deze hoeveelheid is het minste; minder dan dat veroorzaakt lichaamsstoornissen.

Om die reden is het noodzakelijk dat kamers waarin menschenlike wezens wonen en slapen voor een volledige luchtverversching ingericht zijn, daar anders de gezondheid benadeeld wordt. Tuberculose en andere longziekten zijn grootendeels het resultaat van ongezonde levensomstandigheden, waar er onvoldoende toevoer is van vrije, frissche lucht. Een gezond menschelijk wezen moge wekenlang zonder voedsel leven, of dagenlang zonder water, doch slechts voor enkele minuten zonder verse lucht.

2. *Water*. Ongeveer twee-derde van het lichaamsgewicht is water.

Alle levensprocessen, de spijsvertering inbegrepen, hangen af van het vrije circuleeren van vochten in het lichaam. „Naar schatting verliest een mensch van gemiddelde lengte door middel van longen, huid en nieren ongeveer 80 (Engelsche) onsen water per vierentwintig uur; en daar dit verlies goedge maakt moet worden, volgt hieruit dat men dagelijks ongeveer acht glazen water moet gebruiken.”¹⁾ Deze hoeveelheid moet in hoofdzaak tusschen de maaltijden genoten worden, en niet meer dan één glas tegelijk. Men moet haar langzaam gebruiken, of men dorst gevoelt of niet, want de behoefte bestaat ook al wordt zij niet direct opgemerkt.

De meesten zijn er zich niet van bewust dat vele hunner lichamelijke ongemakken, een „droog kuchje” en vaak voorkomende verkoudheden inbegrepen, het gevolg zijn van een onvoldoenden toevoer vloeistoffen in het dagelijksch diëet. Het vocht dat de eischen der natuur het beste tegemoet kan komen, is hetgeen de Maker van onze aarde vrijelijk heeft gegeven: zuiver water, terecht „Adam's bier” genoemd — en het eenige „bier” dat Adam's nakomelingen ooit zouden moeten gebruiken!

Het herhaaldelijk baden van het lichaam helpt de natuur bij het verwijderen van onzuiverheden uit het lichaam, welke door de huidporiën worden afgescheiden.

3. *Lichaamsoefening*. De zoogenaamde „vloek” die op Adam werd gelegd, toen hij uit den hof van Eden gebannen werd — „In het zweet uws aanschijns zult gij uw brood eten” — is in werkelijkheid zijn grootste aardsche zegening. Wanneer het lichaam enigerlei spier-inspanning ondergaat, beweegt het bloed zich vrijer, meer van de lichamelijke onzuiverheden worden door huid en longen uitgescheiden, en het levenschenkende herstellingsproces wordt mogelijk gemaakt. Inderdaad mag leven omschreven worden als *beweging*; wanneer het lichaam tot een staat van volledige rust komt, volgt de dood.

In het algemeen, als de andere factoren medewerken, kan men zeggen dat iemand's gezondheid afhangt van de hoeveelheid en het

¹⁾ Uit *A Text Book of Hygiene*, door H. Rowland Wakefield.

geregelde verloop zijner lichaamswerkingen — met dien verstande, natuurlijk, dat oververmoeidheid of onnoodige inspanning wordt vermeden. Als het lichaam zich oefent, zetten de longen uit, frische lucht wordt ingeademd, en alle levensprocessen worden aanzet; dan schikt de mensch zich naar de wet van zijn lichamelijk wezen. Alle lichaams oefening moet geregeld en stelselmatig geschieden, en zooveel mogelijk in de open lucht — altijd in goed geventileerde vertrekken.

Als een deel van het lichaam niet voldoende en geregeld wordt gebruikt, teert het weg door een ontaardingsproces. Stilstand beteekent voor den mensch ziekte en dood — getuige een poel van water dat eens versch was. Een wijze en afdoende lichaams oefening is een geheime bron van kracht. Iemand kan zich overwerken, doch gewoonlijk zijn het zorgen en gebrek aan slaap welke de kwalen veroorzaken, die men aan overwerking toeschrijft. Wijs is hij die acht geeft op zijn Maker's groote gebod!

Spel. De mensch moet ook eenige vorm van ontspanning of spel hebben. Indien juist opgezet en genoten, zal het spel (wanneer niet overmatig, noch nadeelig voor het lichaam) helpen om de menschelijke machine in goede werkorde te houden. Niets dan werken en geen ontspanning maakt den mensch inderdaad lusteloos.

4. *Slaap.* Elke levensdaad, hetzij bewust of onbewust, vernietigt talloze lichaamcellen, die gedurig verbruikt worden en vervanging behoeven. Wanneer een te groot aantal dezer vergane cellen in de lichaamsvochten voorkomen, brengt dit een gevoel van moeheid teweeg en heeft dit in het lichaam een giftige uitwerking. „Indien deze zich sneller verzamelen dan bloed en lympe ze kunnen wegspoelen, geraken de cellen van het lichaam in de war.”¹⁾

De uitscheidingsorganen verwijderen veel van dit versleten materiaal, doch de natuur heeft voor een middel gezorgd waardoor het herstel van een weefsel dat door de hitte en inspanning van den dag aangetast is, kan worden voltooid. Dit is de tijd wanneer het lichaam slaapt.

De slaap is van onmetelijk gewicht, omdat dan de hersenen en het zenuwstelsel hun normale kracht terug ontvangen. „Wanneer men overweegt dat hersenen en ruggemerg waarschijnlijk een 3000 millioen zenuwcellen bevatten, krijgen wij een idee van grootte en samengesteldheid van het zenuwstelsel als een geheel, en dientengevolge ook van de ernstige stoornissen die moeten komen wanneer door uitputting de natuurlijke werkkraft daarvan is aangetast.”²⁾ De tijd om dit ingewikkelde mechanisme te vernieuwen is alleen gedurende den slaap. (Zie vervolg blz. 77.)

¹⁾ *The Functions of the Body*, door V. H. Mottram.

²⁾ *Nerves and the Man*, door W. Charles Loosmore, M. A.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: H. SCHOTEL

JEZUS DE CHRISTUS.

Hoofdstuk 3.

De Behoeftē aan een Verlosser.

(Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologieklas.)

Wij hebben in het voorgaande gezien hoe het gansche menschenras als geesten-wezens in de vóórsterfelijke wereld bestond, en dat deze aarde werd geschapen teneinde hun de ervaringen van den sterfelijken staat mogelijk te maken. Zij waren begiftigd met de machten van vrijen wil of keuze toen zij nog slechts geesten waren; en het goddelijk plan hield in dat zij in het vleesch vrijgeboren zouden zijn, erfgenamen van het onvervreembare geboorterecht om in den sterfelijken staat vrij te kiezen en te handelen voor zichzelf. Het valt niet te ontkennen dat het voor den eeuwigen vooruitgang van God's kinderen noodig is dat zij aan de invloeden van zoowel goed als kwaad worden blootgesteld, dat zij daarbij beproefd en getoetst zouden worden, „om te zien of zij alle dingen willen doen, hoedanig ook de Heere hun God aan hen zal gebiedē.”¹⁾ Een vrije wil is onontbeerlijk voor zulk een toetsing.

De Eeuwige Vader verstond wel de uiteenloopende aard en onderscheidene capaciteiten van Zijn geestelijke nazaten, en Zijn onbegrensde voorkennis maakte Hem duidelijk, reeds in den beginne, dat in de school des levens sommige Zijner kinderen zouden slagen en anderen zouden falen; sommigen zouden getrouw zijn, anderen ontrouw; sommigen zouden het goede kiezen, anderen het kwade; sommigen zouden den weg des levens zoeken, terwijl anderen het zouden verkiezen om den weg naar verwoesting te volgen. Hij voorzag voorts dat de dood in de wereld zijn intrede zou doen, en dat het bezit van lichamen voor Zijn kinderen van slechts korten persoonlijken duur zou zijn. Hij zag dat Zijn geboden niet gehoorzaamd en Zijn wet geschonden zou worden, en dat de menschen, buiten Zijn tegenwoordigheid en aan zichzelf overgelaten zijnde, eerder zinken zouden dan rijzen, eerder zouden teruggaan dan vooruitgaan, en voor de hemelen verloren zouden geraken. Het was noodig dat er in een middel tot bevrijding werd voorzien, waardoor de dwalende mensch verbeteringen zou kunnen aan-

1) P. v. G. W., Abraham 3:25. Voor een meer volledige verhandeling over 's menschen vrije wil, zie schrijver's „Artikelen des Geloofs”, lezing 3: I-II, en de talrijke aldaar gegeven verwijzingen.

brengen en door het houden aan de bestaande wet zaligheid en eventueele verhooging in de eeuwige werelden bereiken. De macht des doods moest overwonnen worden, zoodat, ofschoon de menschen noodzakelijkerwijze sterven zouden, zij opnieuw zouden leven, hun geest bekleed zijnde met een onsterfelijk-gemaakt lichaam, waarover de dood niet weer zou kunnen heerschen.

Laat onwetendheid en gedachteloosheid ons niet in de fout doen vervallen om aan te nemen dat des Vaders vóórkennis van hetgeen onder gegeven omstandigheden zou geschieden, bepaalde dat dit moest geschieden. Het was Zijn bedoeling niet dat de zielen der menschen verloren zouden gaan; integendeel was en is het Zijn werk en heerlijkheid „om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van den mensch tot stand te brengen.”¹⁾ Niettemin zag Hij het kwaad waarin Zijn kinderen ongetwijfeld zouden vervallen; en met oneindige liefde en barmhartigheid bereidde Hij middelen om de onprettige uitwerking daarvan te beperken, mits de overtreder van die middelen gebruik verkoos te maken.²⁾ Het aanbod van den Eerstgeboren Zoon, om door Zijn eigen bediening het Evangelie tot zaligheid onder de menschen te brengen, en om Zichzelf op te offeren door arbeid, vernedering en zelfs doodelijk lijden, werd aanvaard en gemaakt tot het tevoren vastgestelde plan van 's menschen bevrijding uit den dood, van zijn eventueele redding uit de gevolgen der zonde, en van zijn mogelijke verhooging door een rechtvaardige handelwijze.

Overeenkomstig het in den raad der Goden aangenomen schema werd de mensch tot een belichaamde geest gemaakt; zijn vleesche-lijke tabernakel stelde men samen uit de elementen der aarde.³⁾ Hem werd gebod en wet gegeven, en hij was vrij om te gehoorzamen of ongehoorzaam te zijn — met de rechtvaardige en onvermijdelijke voorwaarde, dat hij de natuurlijke gevolgen zijner keuze zou genieten of lijden.⁴⁾ Adam, de eerste mensch die ingevolge het vastgestelde plan op aarde werd geplaatst,⁵⁾ en Eva, die hem als gezellin en hulpe werd gegeven, onmisbaar voor hem in de aangewezen zending om de aarde te bevolken, waren God's uitdrukkelijk gebod ongehoorzaam en brachten zoodoende den „val des menschen” teweeg, waardoor de sterfelijke staat, van welke de dood een noodzakelijk onderdeel is, werd ingewijd.⁶⁾ Het is niet

1) P. v. G. W., Mozes 1 : 39; vergelijk 6 : 59. Ook toelichting 1 aan het einde dezer les.

2) Toelichting 2, aan het einde dezer les.

3) Gen. 2 : 7; vergelijk P. v. G. W., Mozes 2 : 26, 27; 3 : 7; Abraham 4 : 26-28; 5 : 7.

4) Gen. 1 : 28-31; 2 : 16, 17; vergelijk P. v. G. W., Mozes 2 : 28-31; 3 : 16, 17; Abraham 4 : 28-31; 5 : 12, 13.

5) Gen. 2 : 8; vergelijk verklaring in vers 5 — dat er vóór dien tijd „geen mensch was om de aarde te bebouwen”; zie ook P. v. G. W., Mozes 3 : 7; Abraham 1 : 3; en B. v. M., 1 Nephi 5 : 11.

6) Genesis, hoofdstuk 3; vergelijk P. v. G. W., Mozes 4.

het doel om hier de leerstelling van den val in lengte te beschouwen; voor het oogenblik is het voldoende om het feit dezer gewichtige gebeurtenis, benevens haar verdragende gevolgen, te constateeren. 1) De vrouw werd verzocht, en — hierdoor in directen zin raadgeving en gebod overtredende — nam zij van het verboden voedsel, tengevolge waarvan haar lichaam ontaardde en aan den dood onderworpen werd. Adam was zich bewust van de klove die dit gevormd had tusschen hem en zijn gezellin, en met eenige mate van begrijpen volgde hij haar na, en werd op die wijze haar lotgenoot in een lichamelijke ontaarding. Let in dit verband op de woorden van den apostel Paulus: „En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest.” 2)

De man en de vrouw waren nu sterfelijk geworden; door het nemen van voedsel dat ongeschikt was voor hun aard en toestand, en waarvoor zij nadrukkelijk gewaarschuwd waren, en als het onvermijdelijk gevolg van hun ongehoorzaamheid aan goddelijke wet en gebod, werden zij onderhevig aan de fysieke ongemakken en de lichamelijke broosheid, waarvan het menschedom sindsdien de natuurlijke erfgenaam is. Die lichamen, vóór den val volmaakt in vorm en functie, waren nu blootgesteld aan een eventueele ontbinding of dood. De aartsverleider, door wiens drogredenen, halfwaarheden en eerlooze leugens Èva verzocht was, was niemand anders dan Satan, of Lucifer, die opstandige en gevallen ”zoon van den morgen”, wiens voorstel inzake het vernietigen van ’s menschen vrijheid in den raad der hemelen verworpen was, en die „op aarde geworpen” werd; hij en alle zijne engelen als onbelichaamde geesten, om nimmer in eigen lichaam te huizen. Als duivelsche wraakneming, volgend op zijn verwerping in den raad, zijn nederlaag door Michaël en de hemelsche scharen, en zijn smadelijke uitzetting uit den hemel, maakte Satan het plan om de lichamen te verwoesten waarin de getrouwe geesten — zij die hunnen eersten staat behouden hadden — geboren zouden worden; en zijn verleiden van Èva was slechts een der eerste stadia van dat helsche plan.

Toelichting 1. — *God's voorkennis geen bepalende oorzaak.* — „Inzake de voorkennis van God, laat men niet zeggen dat de goddelijke alwetendheid uit zichzelf een bepalende oorzaak is, waardoor de gebeurtenissen onvermijdelijk moeten plaats hebben. Een sterfelijk vader, die de zwakheden en tekortkomingen van zijn zoon kent, mag door die kennis spijtig voorspellen welk onheil en lijden zijn dolenden jongen te wachten staat. Hij kan in de toekomst van dien zoon een verbeuring zien van zegeningen die verworven had-

1) Zie „Artikelen des Geloofs”, lezing 3 : 21-32.

2) 1 Tim. 2 : 14; zie ook 2 Cor. 11 : 3.

den kunnen worden; verlies van positie, zelfrespect, reputatie en eer; zelfs de donkere schaduwen van een misdadigerscel en de nacht van het graf eens dronkaards kunnen in droevige visioenen in de ziel van dien liefhebbenden vader verschijnen; toch, door ervaring overtuigd zijnde van de onmogelijkheid om dien zoon te verbeteren, voorziet hij hoe schrikkelijk de toekomst zich ontwikkelen zal, en in deze kennis vindt hij slechts smart en angst. Kan het gezegd worden dat de voorkennis van den vader de oorzaak is van het zondige leven van den zoon? De zoon is misschien volwassen; hij is de meester van zijn eigen lot; vrij om voor zichzelf te handelen. De vader is niet bij machte om door geweld te heerschen, of door dwingend gebod te leiden; en, ofschoon hij elk middel of offer zou aanwenden om zijn zoon voor het dreigende lot te bewaren, vreest hij voor hetgeen een afschuwelijke zekerheid schijnt te zijn. Doch werkelijk draagt deze bedachtzame, biddende, liefhebbende vader niet bij, door zijn kennis, tot het afdwalen van zijn zoon. Door het tegengestelde te beweren zou men zeggen dat een zorgeloos vader, die niet de moeite neemt om aard en karakter van zijn zoon te bestudeeren, die zijn oogen sluit voor diens zondige neigingen, en onverschillig blijft voor de mogelijke toekomst, door zijn harteloosheid zijn kind bevoordeelt, omdat zijn gebrek aan voorzorg niet tot diens ondergang kan medewerken.

„Onze Hemelsche Vader heeft een volle kennis van aard en gesteldheid van al Zijne kinderen, welke kennis door langdurige waarneming en ervaring in de afgeloopen eeuwigheid onzer eerste kindsheid is verworven; een kennis, waarbij die van onze aardsche ouders, verkregen door ondervinding met hunne kinderen in den sterfelijken staat, oneindig klein is. Door die overtreffende kennis leest God de toekomst van kind en kinderen, van menschen afzonderlijk en van menschen als gemeenschappen en natiën; Hij weet wat elk zal doen onder gegeven omstandigheden, en voorziet bij het begin reeds het einde. Zijn voorkennis is gebaseerd op intelligentie en verstand. Hij voorziet de toekomst als iets dat natuurlijkterwijs en stellig zal plaats hebben; niet als een staat die *moet* zijn, omdat Hij beslissend gewild heeft dat zij zoude zijn.” — Uit schrijver's *Great Apostasy*, blz. 19, 20.

Toelichting 2. — *De mensch vrij om voor zichzelf te kiezen.* — „De Vader der zielen heeft Zijn kinderen begiftigd met het goddelijk geboorterecht van een vrijen wil; Hij beheerscht hen niet en wil hen niet beheerschen door dwingend geweld; Hij noodzaakt niemand tot de zonde; Hij dwingt niemand tot rechtvaardigheid. Den mensch is vrijheid gegeven om voor zichzelf te handelen; en, verbonden aan deze onafhankelijkheid, is het feit dat hij streng verantwoordelijk is, en de zekerheid dat hij persoonlijk rekenschap zal moeten afleggen. In het oordeel waarmee wij geoordeeld zullen worden, zal men alle toestanden en omstandigheden onzer

levens in overweging nemen. De ingeboren neigingen die tot overcrving zijn terug te leiden, de invloed van omgeving, hetzij deze ten goede of ten kwade werkt, het gezonde onderricht in de jeugd, of het ontbreken van goede leiding — deze en alle andere elementen die van invloed kunnen zijn, moeten in overweging genomen worden bij het uitspreken van een rechtvaardig oordeel omtrent schuld of onschuld van de ziel. Niettemin maakt de goddelijke wijsheid duidelijk wat het resultaat zal zijn, wanneer gegeven omstandigheden op bekende menschelijke gesteldheden en naturen inwerken, terwijl elk individu vrij is om goed of kwaad te kiezen binnen de grenzen van de vele omstandigheden die bestaan en hun uitwerking hebben.” — *Great Apostasy*, blz. 21: zie ook „Artikelen des Geloofs”, lezing 3 : 1, 2.

Uit „Jesus the Christ”, door J. E. Talmage.

ZUSTERSHULPVEREENIGING.

(Vervolg van blz. 72.)

De benodigde hoeveelheid slaap varieert met leeftijd, geslacht en omgeving van den persoon. Stellig is voor den normalen volwassene zeven uren uit elke vierentwintig het *absolute minimum*, en acht uren behoort men te nemen. Kinderen en jonge menschen die naar hun vollen wasdom groeien hebben veel meer noodig dan de volwassene. Een kortere tijdsduur moge een poos aan de eischen der natuur schijnen te voldoen, doch vroeg of laat zal de gezondheid gaan lijden onder een gebrek aan voldoende lichaamsrust. De rekeningen van de natuur mogen een aantal maanden of jaren onbetaald blijven, maar eenmaal eischt zij betaling, en gewoonlijk met zware interest.

Weer mag een vergelijking worden gemaakt: De mensch kan wekenlang zonder voedsel leven, doch in zeer weinige dagen zonder slaap zal hij sterven als aan werkelijk vergif.

5. *Voedsel*. De vijfde gezondheidsfactor, de voedselinname van het lichaam, zal in de overige lessen van dezen cursus de basis onzer studie vormen. Om die reden zullen wij haar hier alleen aanmerken als waarschijnlijk de voornaamste factor van alle, bij gezondheid of ziekte.

Vragen.

1. Waarom is het iemand onmogelijk om één gezondheidsregel te gehoorzamen en gezond te blijven, terwijl hij alle andere veronachtzaamt?
2. Waarom heeft de menschelijke machine frissche lucht noodig? Wat geschiedt wanneer men het de noodige hoeveelheid onthoudt?
3. Heeft het lichaam des nachts zoowel als overdag versche lucht noodig? Indien wel, hoeveel? Hoe moet het met „nachtlicht”, en op welke wijze moet die verkregen worden?
4. Verklaar waarom het lichaam water noodig heeft, en hoeveel. Hoeveel gebruikt u per dag? Is u verantwoord? Is het feit dat iemand niet naar water verlangt een teeken dat het niet noodig is? Hoezoo?

5. Is werken een zegen of een vloek? Waarom? Wat gebeurt er met een lichaamsdeel, dat niet gebruikt wordt? Welke les moet hieruit geleerd worden?

6. Wat geschiedt er met het lichaam gedurende den slaap? Waarom is het misdadig — in het bijzonder waar het kinderen en jonge menschen geldt — om iemand den noodigen slaap te onthouden?

7. Welke is naar uw meening de belangrijkste gezondheidsfactor, en waarom?

L. D. W.

ZENDINGSNIEUWS.

Aangekomen.

Uit Zion zijn op den 14en Februari j.l. in besten welstand aangekomen de navolgende acht Ouderlingen, teneinde in de Nederlandsche Zending het Werk van den Meester te helpen grootmaken. Wij vermelden tevens achter hun namen de plaatsen waar zij hun eerste zendingsbelevingen zullen smaken:

Sijmen Stam (Rotterdam-Overmaas); Bert H. Opheikens (Amsterdam); Alton R. Pugh (Gouda); Lynn N. Murdock (Utrecht); June W. Wayment (Haarlem); Claire P. Fowler (Leiden); Nanno Venema (Dordrecht); Lynn R. Webb (Hoorn).

Ontslagen.

Eervol ontslagen van zendingsdienst in Nederland zijn Ouderling G. van der Waard en zijn echtgenoot Zuster Johanna K. van der Waard. Eerstgenoemde heeft den laatsten tijd als president der Rotterdamsche gemeente zijn beste krachten aan het Werk des Heeren geschonken, en met succes. Zuster Van der Waard stond hem in alle werk en moeilijkheden als een onmisbare steun terzijde. Als voorzitster der Zusterhulpvereniging in de Rotterdamsche gemeente heeft zij zich de toegenegenheid en achting verworven van al haar nijvere medewerksters.

In de jaren 1920, 1921 en 1922 heeft Ouderling Van der Waard eveneens een eervolle zending vervuld. Op den 6en September 1928 vierde hij met zijn echtgenoot onder veel belangstelling den dag waarop zij samen voor vijf en dertig jaren de levenszee hadden bevaren, in de huwelijksboot. Het ging altijd prachtig. Want hoewel hun bootje vele stormen heeft gevoeld en doorworsteld, was immer de verstandhouding tusschen beide opvarenden uitnemend, zoodat de groote Kapitein hen steeds weer voerde naar het kalme water en heerlijken zonneshijn.

Nu Broeder en Zuster Van der Waard over enkele dagen weer naar hun kinderen, vrienden en bekenden in Zion hopen te vertrekken, wenschen wij hun van harte een voorspoedige reis en behouden aankomst, en voorts immer welslagen op hun verderen levensweg.

Afscheidsgroeten.

Als ik mij nederzet om een paar woorden van afscheid te schrijven voor ons blad „De Ster”, dan bestormen mij vele gedachten. Ik kan niet begrijpen dat mijn vrouw en ik twee jaren onder U vertoefd hebben. Het is gelijk een droom voorbij gegaan. Twee jaren met al hun lief, maar ook hun

leed zijn toegevoegd aan die duizenden die achter ons liggen, en het doet ons zoo gevoelen dat wij geen blijvende stad hier hebben.

Nu wij ons klaar gaan maken om U allen die ons zoo lief geworden zijt te verlaten, is er geen pen die neer kan zetten wat er omgaat in ons die gaak. Er zijn er velen onder U die wij in dit leven niet meer zullen zien, en die gedachte doet het hart zeer. Wij willen alles wat ons lief is, behouden, maar helaas, het noodlot wil dat soms anders.

Wij zullen verheugd zijn onze kinderen, die wij verlaten hebben ter wille van het Evangelie, weer terug te zien, en dat zal onze smart om ons Vaderland met al zijn lief te verlaten, verzachten. Wij hebben onder U gewerkt en U gediend met alle liefde, die een mensch kan mededeelen. Het was onze lust U te zegenen en wèl te doen. Wij wenschen U te danken voor al het goede, de liefde en hulp die wij van U genoten hebben, en bidden onzen Hemelvader U te zegenen en te beloonen voor alles wat U voor ons deed.

O, laat ons U toevoegen, mijn Broeders en Zusters: blijf getrouw, verlaat niet den weg, die voert tot God, en moge het Hem behagen dat wij elkander weerzien. Indien niet hier, dan daar waar geen scheiding meer zal zijn, waar Jezus is en de tranen van onze oogen zal afwisschen. Houdt Uw oog gericht op dien tijd, waar wij verlost zullen zijn van al het leed dat soms onze harten aandoet. Vergeet niet het gebed, want dat zal U bewaren. Dient elkander in liefde, want God is liefde.

Wij zijn dankbaar dat wij ook ditmaal met onzen geliefden President en zijn echtgenooten hebben mogen samenwerken. God zegene ook hen voor wat zij deden. Voor mijn vrouw en mij zijn zij in waarheid een Vader en Moeder geweest, en als straks de boot ons weg zal voeren van U allen die ons zoo lief zijn, zal het gebed in ons luiden: Hemelvader, zegen deze goede menschen. Wees hun een Vader en bewaar hen voor afval. Voer hen naar die woningen van glorie en laat ons daar elkander weer ontmoeten.

Ik wil U nogmaals zeggen, dat ik weet, dat God bemoeienissen heeft met dit volk, en Hij in liefde neerziet op Zijn kinderen die Zijn geboden bewaren. Nu dan, God zegene en behoede U, dat gij Zijn Geest moogt bezitten, om zodoende elkander te sterken en Zijn Kerk nit te breiden, is de bede van Uw Broeder en Zuster in het Evangelie:

GERRIT VAN DER WAARD.

JOHANNA K. VAN DER WAARD.

Overleden.

Te Rotterdam is op den 26en December 1928 overleden, Martina Gerritje Gerpot, welke 22 November 1928 werd geboren.

Te Gouda is op den 13en Januari 1929 overleden, Theodorus Johannes Gerardus van Santen. De kleine zag 28 October 1928 het aardsche levenslicht.

Waarheid is een juweel dat men op groote diepte vindt; terwijl aan de oppervlakte van deze wereld alle dingen worden gewogen op de valsche schalen van den vorm.

Byron.

Verplaatst.

De volgende verplaatsingen zijn geschied:

Ouderlingen: C. W. Draaijer van Amsterdam naar Hoorn; Henry 't Hart van Alphen aan den Rijn naar Leiden; W. J. Koldewijn van Rotterdam-Overmaas naar Alphen aan den Rijn; John Rip van Gouda naar Rotterdam-Overmaas; Don M. Wakefield van Dordrecht naar Amersfoort.

DE AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE.

De eerstvolgende halfjaarlijksche conferentie van het Amsterdamsche district zal als volgt worden gehouden:

Donderdag 7 Maart a. s.: Openbare vergadering, O. O. V.-programma.

Vrijdag 8 Maart a. s.: Openbare vergadering. Deze twee vergaderingen om acht uur des avonds.

Zaterdag 9 Maart a. s.: Zendingenvergadering om 12 uur.

Dienzelfden dag om zeven uur 's avonds een vergadering voor het Priesterschap, leden van de Z. H. V., ambtenaren en ambtenaressen. Tevens aparte vergadering voor de Bijenhoudsters.

Zondag 10 Maart a. s.: Drie openbare vergaderingen, resp. 10 uur des morgens, 2 uur des namiddags en half zeven des avonds.

Maandag 11 Maart a. s.: Programma-avond, te geven door de Bijenkorfmeisjes.

Alle deze bijeenkomsten in het gebouw Weteringschans 101 te Amsterdam.

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.